

- welkom
- 1) zingen aanvangslied - NLB 103:1,3 = Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren
- stil gebed & bemoediging & groet
- 2) zingen - NLB 885:1,2 = Groot is uw trouw, o Heer
- kaarsen
- kinderen gaan naar de nevendienst
- leefregel - Psalm 32

Van David, een kunstig lied.

¹ Gelukkig de mens wiens ontrouw wordt vergeven, wiens zonden worden bedekt. ² Gelukkig als de HEER zijn schuld niet telt, als in zijn geest geen spoor van bedrog is.

³ Zolang ik zweeg, teerden mijn botten weg, kreunend leed ik, de hele dag. ⁴ Zwaar drukte uw hand op mij, dag en nacht, mijn kracht smolt weg als in de zomerhitte.

⁵ Toen beleed ik U mijn zonde, ik dekte mijn schuld niet toe, ik zei: "Ik beken de HEER mijn ontrouw" - en U vergaf mij mijn zonde, mijn schuld. ⁶ Laten uw getrouwen dus tot U bidden als zij in zichzelf een zonde vinden. Stormt dan een vloed van water aan, die zal hen niet bereiken.

⁷ Bij U ben ik veilig, U behoedt mij in de nood en omringt mij met gejuich van bevrijding. ⁸ "Ik geef inzicht en wijs de weg die je moet gaan. Ik geef raad, op jou rust mijn oog. ⁹ Wees niet redeloos als paarden of ezels, die met bit en toom worden bedwongen, dan zal geen kwaad je treffen." ¹⁰ Een slecht mens heeft veel leed te verduren, maar wie op de HEER vertrouwt wordt met liefde omringd. ¹¹ Verheug u in de HEER, rechtvaardigen, en juich, zing het uit, u die oprecht bent van hart

- gebed
- 3) zingen - ELB 124:1,2,3 = Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven
- inleiding op de bijbellezing
- 4) zingen - NLB 313:1,5 = Een rijke schat van wijsheid
- bijbellezing - 1 Samuel 25:20-35

²⁰ Abigaïl reed op haar ezel door de kloof, terwijl David en zijn mannen van de andere kant optrokken. Omdat ze door de bergwand aan het zicht onttrokken was, werd David door haar komst verrast.

²¹ Hij had net nog gezegd: "Wat denkt die vent wel? Heb ik daarom al die tijd zijn bezittingen beschermd? Ik had het net zo goed kunnen laten! Nog niet één schaap is hij kwijt, en wat krijg ik? Stank voor dank!" ²² God mag met me doen wat Hij wil als ik morgenvroeg van zijn familie ook maar iemand van het mannelijk geslacht in leven heb gelaten!"

²³ Zodra Abigaïl David zag, sprong ze van haar ezel af. Ze viel voor zijn voeten op haar knieën, ²⁴ boog diep voorover en zei: "Mij treft alle schuld, mijn heer. Sta me toe het woord tot u te richten en luister naar wat uw dienaar te zeggen heeft. ²⁵ Schenk alstublieft geen

aandacht aan die domme praatjesmaker van een Nabal. Hij is een onbenul, zoals zijn naam al zegt. Maar ik had natuurlijk uw boden moeten zien! ²⁶ Zo waar de HEER leeft, mijn heer, en zo waar u zelf leeft, de HEER heeft u ervan weerhouden om het recht in eigen hand te nemen en bloedschuld op u te laden. Maar ik hoop dat het al uw vijanden en tegenstanders zal vergaan zoals Nabal. ²⁷ Aanvaard de geschenken die ik voor u heb meegebracht, mijn heer; ze zijn bestemd voor de mannen die u op uw tochten vergezellen.

²⁸ Vergeef me alstublieft dat ik heb gefaald. Ik weet zeker dat de HEER uw huis zal laten voortbestaan, u trekt immers voor de HEER ten strijde. Er mag bij u dus uw leven lang geen spoor van kwaad te vinden zijn. ²⁹ Mocht iemand het wagen om u te achtervolgen en u naar het leven te staan, dan zal uw leven veilig zijn, als een steentje geborgen in de buidel waarin de HEER, uw God, de mensenlevens bewaart, maar het leven van uw vijanden zal worden weggeslingerd. ³⁰ Wanneer de HEER al zijn goede beloften aan u inlost en u aanstelt tot vorst van Israël, ³¹ zult u niet gehinderd worden doordat u uw geweten hebt belast door het recht in eigen hand te nemen en onschuldig bloed te vergieten. Wanneer het eenmaal zover is, mijn heer, vergeet uw dienaars dan niet."

³² David antwoordde: "Ik dank de HEER, de God van Israël, dat Hij u vandaag op mijn weg heeft gestuurd. ³³ En u dank ik voor uw verstandig optreden van zojuist, waarmee u hebt voorkomen dat ik het recht in eigen hand nam en me schuldig zou maken aan moord. ³⁴ Maar zo waar de HEER leeft, de God van Israël, die me ervan heeft weerhouden om u kwaad te doen, als u niet zo snel naar me toe was gekomen, was er van Nabals familie morgenvroeg niemand van het mannelijk geslacht meer in leven geweest!"

³⁵ En hij aanvaardde haar geschenken met de woorden: "Ga gerust naar huis; ik heb uw woorden aangehoord en uw verontschuldigen aanvaard."

5) zingen - NLB 422:1,2,3 = Laat de woorden die we hoorden klinken in het hart

- overdenking

6) zingen - NLB 103c:1,3,2 = Loof de Koning, heel mijn wezen

- pastorale mededelingen
- gebed
- overige mededelingen + collecteaankondiging
- kinderen komen terug in de kerkzaal

7) zingen slotlied - NLB 939:1,2,3 = Op u alleen, mijn licht, mijn kracht

- zegen

8) zingen - Amen, amen, amen